

**Brev från Selma Lagerlöf till
Valborg Olander: 1915-1920 :
Ep. L 45 - 4**

Lagerlöf, Selma,

HS Ep. L 45

att här inte var mycket roligt. I Göteborg var
det så strävsamt, nu nyiter jag mycket av lugnet,
men skulle vara glad att ha någon, som njöte
i samma mån.

Lågra muller
mindre roliga
skrev stricker jag
dignarligt

Diin slusa. Linné 23. 2. 1915.

Kära Alfrade.
Jag tänker mig, att du
varje dag väntar bra från
Linné, med bestämmelser
om hur och när vi ska rö-
pas, och jag vare jiv hos dig
redan, om det inte vare så
värt att komma hemifrån.
Ett par dagar är det rätt bra, den
nästa sämre, idag är man-
na mycket dålig, drömmer
ser så besynnerliga sa-

ker omkring sig. Det är icke riktigt rätt att lämna präben ensam med detta och icke är det roligt att gå i sländig oro borta och varje ögonblick frukta att något skall inträffa. På andra sidan går tiden, då vi nu väl skulle kunna vara tillsammans, vi äro ju jämförelsenis lediga både du och jag, nästa år blir det ju omöjligt, då du tar åter tjänsten.

Parc det icke nå gott, att du komme hit. Du skall icke behöva ligga på det oeldade rummet utom jag

har tänkt mig, att vi skulle kunna sätta en skärm borta vid marmors dörren och trappan, så att du kunde ha halven rum ditt eget rum. Mamma kommer aldrig dit numera. Salangen står också tomt och ledig och kan gott agera gästtrumma. Om du komme i nästa vecka skulle du få fara ut och åka varenda dag för det längtar jag efter, men jag genererar mig för att åka nu för här finnes två andra åklystna damer

vår och samman skall jag ju till att arbeta
igen. Kunn nu! Guds hem du mag tänka dig

och jag har inte roligt i de-
nas sällskap. Jag skulle
brä gärna ha velat vara in-
till Karlstad och se Duncanson,
men jag kan inte, ty det skul-
le den förskräckliga männi-
skan följa med och då avstår
jag hellre. Kunn och var
mitt skydd och värn. När
man är ensam är man så
hempfuller åt dåligt sällskap
och kan inte försvara sig.

När allt kommer omkring
så är det ju inte nåt viktigt
vilket vi få vara tillsammans
här eller i Falun. Glavuds-
ken är ju att vi få njuta
minn frilid i sällskap med
varandra. När det blir